

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 64/2007

Μεταξύ:

M. VARNAVIDES CONTRACTING LTD

Αιτούντων

v.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

κ. Ιωάννης Π. Πογιατζής, Πρόεδρος
κ. Μιχαλάκης Χριστοφόρου, Μέλος
κ. Πέτρος Φρακάλας, Μέλος
κ. Άγγελος Αγγελίδης, Μέλος
κ. Χριστόφορος Χριστοφίδης, Μέλος

Αιτούντες:

M. VARNAVIDES CONTRACTING LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τον:

1. κο Μάριο Βαρναβίδη, Γενικό Διευθυντή αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κο Ανδρέα Παττίχη, Προϊστάμενο Τεχνικών Υπηρεσιών Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού
2. κο Ανδρέα Μαραγκό, Ηλεκτρολόγο Μηχανικό, Τεχνικές Υπηρεσίες Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 18 Οκτωβρίου, 2007

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Την 2.2.2007 η Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε, με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα, διαγωνισμό για την ανέγερση του Περιφερειακού Δημοτικού Σχολείου Ασίνου (αρ. Προσφοράς 5/2007). Οι Αιτητές έλαβαν μέρος στο διαγωνισμό αυτό αλλά η προσφορά τους δεν επελέγη διότι, όπως αναφέρετο σε σχετική γνωστοποίηση της Αναθέτουσας Αρχής ημερομηνίας 18 Απριλίου 2007 *«Η δική σας προσφορά δεν έχει επιλεγεί για τους πιο κάτω λόγους:*

Η Αναθέτουσα Αρχή αποφάσισε την ανάθεση της σύμβασης στον οικονομικό φορέα με τη χαμηλότερη τιμή έγκυρης προσφοράς». Ο οικονομικός αυτός φορέας ήταν η εταιρεία N. Gavriel & Sons Ltd Building and Civil Eng. Contractors (επιτυχών προσφοροδότης).

Οι Αιτητές προσέβαλαν την πιο πάνω απόφαση με την Ιεραρχική Προσφυγή 30/2007 την οποία καταχώρησαν την 8.5.2007. Οι Αιτητές επικαλέστηκαν διάφορους λόγους για τους οποίους η προσφορά του επιτυχόντα προσφοροδότη δεν εσυμμορφώνετο με τους όρους των προσφορών ή/και επαρουσίαζε ουσιώδεις αποκλίσεις και ως εκ τούτου θα έπρεπε να αποκλειστεί. Μεταξύ των λόγων ακυρότητας που επικαλέστηκαν οι Αιτητές ήταν και το γεγονός ότι ο επιτυχών προσφοροδότης δεν εμονογράφησε όλες τις σελίδες της προσφοράς, όπως απαιτούσε ο όρος Α4.5.5 του Τόμου Α των εγγράφων προσφοράς, καθώς επίσης και το γεγονός ότι ο επιτυχών προσφοροδότης παρέλειψε να υποβάλει πιστοποιητικό σύστασης της εταιρείας του, όπως απαιτείτο από τον όρο Α4.6.1(θ)(ι) των εγγράφων του διαγωνισμού.

Η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών με απόφασή της ημερομηνίας 13.6.2007 ακύρωσε την πιο πάνω αναφερόμενη απόφαση κατακύρωσης αποδεχθείσα σαν βάσιμους και τους δύο πιο πάνω λόγους ακυρότητας. Σαν συνέπεια της απόφασης αυτής η Αναθέτουσα Αρχή ανακάλεσε την κατακύρωση και προέβη σε επαναξιολόγηση των προσφορών. Σαν συνέπεια αυτής της επαναξιολόγησης αποφάσισε την ακύρωση του διαγωνισμού γιατί όπως ανέφερε σε σχετική γνωστοποίηση που απέστειλε στον Αιτητή ημερομηνίας 7 Αυγούστου, 2007 *«...Οι λόγοι της ακύρωσης του διαγωνισμού είναι:*

Η Αναθέτουσα Αρχή αποφάσισε την ακύρωση του Διαγωνισμού, διότι καμιά προσφορά δεν έχει μονογραμμένες όλες τις σελίδες, όπως προνοεί ο όρος Α4.5.5 των εγγράφων της προσφοράς».

Οι Αιτητές προσβάλλουν με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή την απόφαση για ακύρωση του διαγωνισμού ισχυριζόμενοι ότι ήταν μονογραμμένες όλες οι σελίδες της προσφοράς τους. Στη γραπτή απάντηση της στην Προσφυγή και κατά τη διάρκεια της ακρόασης της Προσφυγής, η Αναθέτουσα Αρχή εκτός από το θέμα της μονογραφής επικαλέστηκε και άλλους λόγους ακυρότητας της προσφοράς των Αιτητών και συγκεκριμένα ότι ο Αιτητής δεν υπέβαλε με την προσφορά του καταλόγους για ορισμένα μηχανήματα και υλικά για τις μηχανολογικές εγκαταστάσεις, επίσης ότι οι Αιτητές δεν διαθέτουν εξειδικευμένο προσωπικό για τις μηχανολογικές εργασίες και τέλος ότι δεν υπέβαλαν πιστοποιητικό ανεξάρτητου αναγνωρισμένου οργανισμού στο οποίο να φαίνεται το πρότυπο βάσει του οποίου έγιναν οι δοκιμές για δυναμικότητα των προσφερομένων θερμαντικών σωμάτων.

Όσον αφορά τους πιο πάνω αναφερόμενους ισχυρισμούς της Αναθέτουσας Αρχής που ηγέρθησαν με την απάντησή της και κατά τη διάρκεια της ακρόασης έχουμε να παρατηρήσουμε ότι αυτοί δεν γίνονται αποδεκτοί. Είναι καλά νομολογημένη αρχή ότι σε περίπτωση ακύρωσης μιας διοικητικής απόφασης η διαδικασία επανεξέτασης ή επαναξιολόγησης θα πρέπει να ξεκινά από το σημείο στο οποίο έμεινε πριν την ακύρωση της απόφασης. Το σημείο εκείνο ήταν το σημείο στο οποίο είχε κριθεί πως η προσφορά του ενδιαφερόμενου μέρους ήταν εκτός προδιαγραφών λόγω μη μονογραφής των σελίδων της προσφοράς και της μη υποβολής πιστοποιητικού σύστασης της εταιρείας. Στην επανεξέταση μιας υπόθεσης η διοίκηση δεν μπορεί να επεκταθεί πέραν από τα κριθέντα στην ακυρωτική απόφαση. Όπως έχει αναφερθεί στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Ρένος Ναζίρης ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Αρ. Προσφυγής 810/2004) ημερομηνίας 12.2.2007 «Ο έλεγχος διοικητικής απόφασης εκδοθείσας κατόπιν επανεξέτασης, διενεργείται πάντοτε μόνο με βάση τα όσα προκύπτουν από το ακυρωτικό αποτέλεσμα». Επίσης στην υπόθεση Φώτος Φωτιάδης ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (Αρ. Προσφυγής 370/2005) ημερομηνίας 5.3.2007 αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Όπως η πλήρης Ολομέλεια επεσήμανε πρόσφατα στη Ναζίρης v. P.I.K. υπόθ. Αρ. 810/2004, ημερομηνίας 12 Φεβρουαρίου, 2007 η επανεξέταση διενεργείται στη βάση του ακυρωτικού αποτελέσματος και όχι εφ' όλης της ύλης».

Σημειώνεται, σαν επανάληψη, ότι κατά την αρχική αξιολόγηση των προσφορών η προσφορά των Αιτητών εθεωρήθη εντός προδιαγραφών. Το μόνο θέμα που θα μπορούσε να επανεξετάσει η Αναθέτουσα Αρχή, υπό το φως της πιο πάνω αναφερόμενης ακυρωτικής απόφασης, ήταν το θέμα της μονογραφής των σελίδων της προφοράς και της υποβολής πιστοποιητικού σύστασης της εταιρείας και όχι άλλα σημεία της προσφοράς στα οποία κατά την πρώτη αξιολόγηση δεν απερρίφθη η προσφορά και δεν θεωρήθηκε άκυρη. Από σειρά αποφάσεων του Ανωτάτου δικαστηρίου αναφερόμαστε στην απόφαση στην Προσφυγή αρ. 411/90 Thermphose Limited v. Κυπριακής Δημοκρατίας, ημερομηνίας 15 Οκτωβρίου, 1992 όπου συνοπτικά αναφέρεται ότι η Διοίκηση εμποδίζεται βάσει των κανόνων της χρηστής διοίκησης να προβάλει στο στάδιο της προσφυγής πως η προσφορά των Αιτητών δεν πληρούσε τις προδιαγραφές, εφόσον κατά την εξέταση των προσφορών κρίθηκε ότι τις πληρούσε.

Βάσει των πιο πάνω έχουμε την άποψη ότι το μόνο θέμα που θα μπορούσε να εξεταστεί στην παρούσα υπόθεση είναι εκείνο της μονογραφής των σελίδων της προφοράς. Είναι παραδεκτό ότι η προσφορά ήταν κανονικά υπογεγραμμένη ενώ οι επί μέρους σελίδες έφεραν σφραγίδα της εταιρείας με μονογραφή. Δηλαδή πάνω στη σφραγίδα και πάνω από το όνομα της εταιρείας υπάρχει αποτυπωμένη μονογραφή η οποία δεν αμφισβητείται ότι ανήκει στο διευθυντή και νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας. Η Αναθέτουσα Αρχή ισχυρίζεται ότι η μονογραφή θα έπρεπε να ήταν ιδιόχειρη και όχι αποτυπωμένη σε σφραγίδα. Αυτό όμως δεν προκύπτει από τους όρους της προφοράς γιατί πουθενά δεν απαιτείται ιδιόχειρη μονογραφή ή υπογραφή. Από την κυπριακή νομολογία δεν έχουμε εντοπίσει οποιαδήποτε αυθεντία σχετική με το θέμα. Στην αγγλική νομολογία στην υπόθεση Goodman v. Eban Ltd (1954) 1 All E.R. 763 αναφέρονται τα ακόλουθα: «... *It follows, I think, that the essential requirement of signing is the affixing, either by writing with a pen or pencil or by otherwise impressing on the document one's name or "signature" so as personally to authenticate the document*».

Στο βιβλίο Cheshire and Fifoot Law of Contract (7th Edn) αναφέρονται τα ακόλουθα: *«The word “signature” has been very loosely interpreted. In the first place, it need not be at the foot of the memorandum, but may appear in any part of it, from the beginning to the end. In the second place, it need not, in the popular sense of the word, be a “signature” at all. A printed slip may suffice, if it contains the name of the defendant.»*

Έχουμε την άποψη ότι ό,τι αναφέρεται σε «υπογραφή» ισχύει ανάλογα και για τη «μονογραφή». Στην προκείμενη περίπτωση και όπως αναφέρουμε πιο πάνω δεν έχει αμφισβητηθεί ότι η σφραγίδα με το όνομα και τη ενσωματωμένη μονογραφή ανήκει στους Αιτητές. Ούτε και έχει ζητηθεί από τους Αιτητές οποιαδήποτε διευκρίνιση σχετικά με το θέμα αυτό.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίνουμε ότι, η αναφερόμενη «μονογραφή» όπως ετέθη στις σελίδες της προσφοράς είναι έγκυρη και δεσμευτική για τον προσφοροδότη και πληροί το σχετικό όρο των εγγράφων προσφοράς.

Βάσει όλων των πιο πάνω αναφερομένων ευρημάτων μας θεωρούμε ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή είναι βάσιμη και επιτυγχάνει και ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής ακυρώνεται.